

[Starcke.]

havde man en Fornemmelse, som om man havde en for lille Flip paa, men under Restriktionerne har man en Fornemmelse, som om man havde et Jernbaand lagt om Halsen. Det giver dels Erhvervslivet Trællemærke, dels truer det med at kvæle det totalt, jo tættere det skrues sammen.

Europas Lande ser i Dag ud som en forvreden Laokongruppe, der er omslynget af Restriktionernes og Afspærringernes Kvælerslanger.

Se tværs over Atlanterhavet paa U. S. A. Dets imponerende økonomiske Kraft hænger paa det nøjeste sammen med dette, at de halvhundredre nordamerikanske Stater ikke tillader Restriktioner og Handelsspærringer mellem disse Stater indbyrdes. Hvis Staterne vilde efterligne Europas Eksempel indadtil, vilde Resultatet snart blive det samme dér som her. Og hvis U. S. A. vilde føre den samme Politik udadtil, vilde det sandsynligvis komme til at staa endnu stærkere. Økonomisk ser Europa snart ud som et øde Maanelandskab, hvor udslukte Vulkaner staar i frysende Isolation ved Siden af hinanden. Planøkonomien er i Færd med at ødelægge Europa, og Planøkonomien er i Færd med at medføre et Resultat, som Atombomben ikke kunde have gjort nær saa godt. Vi, der gerne vil forsvare Statsmændene og Politikerne, har efterhaanden faaet en vanskelig Opgave over for de Mennesker, der paastaar, at de ikke er rigtig kloge.

Er der da ingen Handlekraft tilbage? Er vi ved at blive en Nation af gamle Jomfruer og Jeronimusser, der ingenting tør? Der er mange af vore hæderkronede Politikere, der i Dag minder meget om salig Statsminister Ove Høegh-Guldberg. Det var ham, som A. P. Bernstorff sagde om: „Frygtsomhed og Ubeslutsomhed er denne Herres Karakter.“ Det var Statsminister Guldberg selv, der sagde de berømte Ord om de trælbandne Bønder: „Det Aag, der ligger paa Bondestanden, vil ikke kunne borttages, uden at Staten vilde rystes i sine Grundvolde.“ Og saa gik det jo meget godt med at frigøre Bondestanden. Skulde de Herrers Angst for at frigøre Handelsstanden i Dag ikke vise sig at være lige saa slet begrundet?

Jeg tror ikke, at Staten vilde rystes i sine Grundvolde. Vi har jo set, hvordan kort før Valget Englandsaftalen bortfaldt, og hvordan det, at Aftalerne blev lagt fra Staten over til Erhvervene har medført, at Eksportpristallet for første Gang har passeret Importpristallet, et meget gunstigt Fænomen. Men jeg tror, at saa længe man

betragter Toldnedsættelse og Ophævelse af Restriktioner som en Naade, man viser andre, som en Gunstbevisning over for fremmede, kommer vi ikke af Stedet, fordi en saadan Politik kun appellerer til en ædel Uegennytte, som kun de færreste Mennesker er i Besiddelse af. Den Dag det imidlertid gaar op for Forbrugerne herhjemme og for hele den jævne Vælgerbefolkning, at en saadan Politik er til Fordel for dem selv, og at det er en god Forretning for Landet, den Dag vil man ikke gaa taalmodigt og vente, til andre begynder, eller tøvende betrede de internationale Toldforhandlingers endeløse Ørkenvandring, den Dag vil man begynde selv. Danmark har gjort det før, og vi kan gøre det igen.

Thorkil Kristensen: Den højtærede Finansminister gav ved sin fornyede Fremlæggelse af Finanslovsforslaget i dette høje Ting en à jour-ført Oversigt over Statens Finanser i indeværende Finansaar. Den bekræftede, hvad jeg havde ventet, at det finansielle Billede ikke har ændret sig, siden jeg fremlagde det samme Finanslovsforslag her i Tinget for 2 Maaneder siden. Der maa stadig stort set ventes Balance mellem Indtægter og Udgifter i indeværende Finansaar, naar man regner de ekstraordinære Udgifter til Flygtninge o. lign. med, men saaledes at man ikke regner de ekstraordinære Pengeopsagningsindtægter med ved Eengangs-skatter m. v.

Dette Billede har altsaa ikke ændret sig. Det er derfor naturligt, at den højtærede Finansminister ikke beskæftigede sig ret meget med Statsbudgettet. Det skal jeg derfor heller ikke gøre. Til Gengæld beskæftigede den højtærede Finansminister sig forholdsvis meget med Samfundets almindelige Økonomi, og det samme gjorde den højtærede Statsminister i sin Programtale i dette høje Ting for kort Tid siden.

Ganske naturligt har begge de to højtærede Ministre særlig beskæftiget sig med Valutasituationen, der jo for Danmark som for næsten alle andre europæiske Lande er det mest brændende økonomiske Problem i Øjeblikket. Det er i Virkeligheden saadan, at hele Europa staar i Dollarnødens Tegn, og det er derfor klart, at Valutamangelen sætter sit Præg paa vor økonomiske Stilling og vor økonomiske Politik her i Landet som i andre Lande under socialdemokratisk som under liberal Regering.

Det Billede, de to Ministre gav af vor Stilling paa dette Omraade, var nøgternt, og det skal paaskønnes. Det er vel menneskeligt, om de mørke Streger i Billedet er blevet